

כולל פסיכיאטר או מומחה למחלות מינ¹³².
מנהל המכון הפתולוגי או מנהל מכון אחר שבו נערכה הבדיקה¹³⁵.

סטטיסטיקה ואפידמיולוגיה – סיבוכי הרדמה – מוטלת חובה על הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מוסמכת, בין היתר, לאסוף, לעבד, לנתח, לערוך ולפרסם סטטיסטיקה הנוגעת לפעולות האוכלוסיה בתחום הבריאות, ולצורך זה חובה על כל מי שנדרש לכך לספק את המידע הדרוש, ובכלל זה גם רופאים ומוסדות רפואיים¹³³.

מומים מולדים – מנהל בית החולים או מי שמינה חייב לדווח למנהל הכללי של משרד הבריאות על כל תינוק שנולד עם מום או עם חשש למום¹³⁴.

גידולים ממאירים – מנהל בית החולים חייב להגיש דו"ח לרופא הממשלתי על כל מקרה של גידול ממאיר שנמצא אצל אדם. החובה חלה גם על

מגבלות להיתרים – בכל המקרים שחלה חובת דיווח לרשויות המתאימות נשאר בתוקפו האיסור על הפרת הסודיות כלפי כל אדם או גורם אחר, פרט לרשות המוסמכת לאותו עניין. כמו כן מוגבלת החובה למסור מידע לגורמים הקבועים בחוק, רק במידה שיש בכך צורך לשם ביצוע החוק או התקנות על פיו, או כדי להגן על הציבור, ואין לחרוג ממידת היקף המידע הנדרש לצורך אותו תפקיד.

נספח א

חוק זכויות החולה, התשנ"ו-1996

19. (א) מטפל או עובד מוסד רפואי, ישמרו בסוד כל מידע הנוגע למטופל, שהגיע אליהם תוך כדי מילוי תפקידם או במהלך עבודתם.
(ב) מטפל, ובמוסד רפואי – מנהל המוסד, ינקטו אמצעים הדרושים כדי להבטיח שעובדים הנתונים למרותם ישמרו על סודיות העניינים המובאים לידיעתם תוך כדי מילוי תפקידם או במהלך עבודתם.

לעיל, בעניין עדות רופא בבית משפט. תינוקות עם מומים), התשמ"ד-1982.
[132] בג"צ 447/72, ישמחוביץ נ' ברוך ואח', [135] תקנות בריאות העם (דיווח ומידע מיוחד על מחלת הסרטן), התשמ"ב-1982. וראה שם על אופן הדיווח. [136] תקנות בריאות העם (הודעה על אי התאוששות לאחר הרדמה), התשמ"א-1980.
[133] פקודת הסטטיסטיקה פר"י כז(2) 253. [134] תש"ל"ב-1972, סע' 10-15.
[134] תקנות בריאות העם (דיווח על לידת

20. (א) מטפל או מוסד רפואי רשאים למסור מידע רפואי לאחר בכל אחד מאלה:

- (1) המטופל נתן את הסכמתו למסירת המידע הרפואי;
 - (2) חלה על המטפל או על המוסד הרפואי חובה על פי דין למסור את המידע הרפואי;
 - (3) מסירת המידע הרפואי היא למטפל אחר או לצורך טיפול במטופל;
 - (4) לא נמסר למטופל המידע הרפואי לפי סעיף 18(ג) וועדת האתיקה אישרה את מסירתו לאחר;
 - (5) ועדת האתיקה קבעה, לאחר מתן הזדמנות למטופל להשמיע את דבריו, כי מסירת המידע הרפואי על אודותיו חיונית להגנה על בריאות הזולת או הציבור וכי הצורך במסירתו עדיף מן העניין שיש באי מסירתו;
 - (6) מסירת המידע הרפואי היא למוסד הרפואי המטפל או לעובד של אותו מוסד רפואי לצורך עיבוד המידע, תיוקו או דיווח עליו על פי דין;
 - (7) מסירת המידע הרפואי נועדה לפרסום בבטאון מדעי, למטרות מחקר או הוראה בהתאם להוראות שקבע השר ובלבד שלא נחשפו פרטים מזהים של המטופל.
- (ב) מסירת מידע כאמור בסעיף קטן (א) לא תיעשה אלא במידה הנדרשת לצורך העניין, ותוך הימנעות מרבית מחשיפת זהותו של המטופל.
- (ג) קיבל אדם מידע לפי סעיף קטן (א), יחולו עליו הוראות סעיף 19 והוראות סעיף זה, בשינויים המחוייבים.

נספח ב

חובת הודעה על נהגים חולים המסוכנים לעצמם ולזולתם על פי חוזר מנכ"ל משרד הבריאות מס' 4/97 מיום 5.3.97, וחוזר מינהל הרפואה במשרד הבריאות מס' 61/98 מיום 16.9.98

מחלות גופניות החייבות דיווח:

ירידה בכושר הראיה, שאינו ניתן לתיקון באמצעות משקפיים; ירידה בכושר השמיעה, שאינו ניתן לתיקון באמצעות עזרי שמיעה; מצבי סחרחורת חוזרים; הפרעות בשיווי משקל; תסחיפים חוזרים; מצב לאחר אירוע מוחי וסקולרי; אירועים חוזרים של איסכמיה מוחית חולפת; מחלות נוירולוגיות עם פגיעה בתיפקוד המוטורי ו/או הקוגניטיבי; אירועים חוזרים של הפרעות בקצב הלב; תסמונת תעוקת לב בלתי נשלטת; אי ספיקת לב כרונית; שאתות במוח או מחלות ממאירות פעילות; ליקוי קבוע בתיפקוד

הגפיים; שימוש קבוע בתרופות העלולות לגרום לחוסר עירנות; מחלת הכפיון; סוכרת שאינה מאוזנת באמצעות דיאטה ותרופות או מלווה בסיבוכים מערכתיים; אירועים של דום-נשימה.

מחלות נפשיות החייבות דיווח:

הפרעות נפשיות עקב נזק מוחי או כתוצאה ממחלה גופנית אחרת; הפרעות באישיות ובהתנהגות עקב מחלה, נזק, או ליקוי תפקודי של המוח; הפרעות נפשיות קוגניטיביות והתנהגותיות כתוצאה משימוש חולני בחומרים פסיכואקטיביים ו/או חומרים הלוצינוגניים; הפרעות נפשיות קוגניטיביות והתנהגותיות במשך תהליך הגמילה הפיסית מהתמכרות לחומרים פסיכואקטיביים ו/או הלוצינוגניים; סכיזופרניה; הפרעות במצב הרוח על רקע מחלות נפש; תגובה לדחק חמור והפרעות הסתגלות; הפרעת אישיות פרנואידית; הפרעת אישיות דיסוציאלית; הפרעות של הרגלים ושל דחפים, הימור פתולוגי, הצתה פתולוגית, וגניבה פתולוגית; פיגור שכלי.

סומא – ראה ערך עֵוֶר

חולים ושל רופאים הכרוכות בסיכון עצמי בדרגות שונות. הנושא מתחלק לשני חלקים – סיכון עצמי של חולה בביצוע פעולות רפואיות; סיכון עצמי של רופא, או של אדם אחר, כדי להציל את חברו מסכנה.

סטיות מיניות – ראה ערך מיניות

ב. מקורות ראשוניים

ספון עצמי

1. סיכון עצמי של חולה בביצוע פעולה רפואית

א. הגדרת המושג

ארבעת המצורעים – המקור העיקרי לדיון בשאלה זו הוא הסיפור על ארבעת המצורעים², שישבו בפתח העיר בעת המלחמה בין ארם לישראל; זיאמרו איש

ענייני סכנה בכלל נוגעים לנושאים מגוונים ברפואה והלכה, והם נידונים בערכים אחרים של אנציקלופדיה זו¹.

בערך זה יידונו פעולות שונות של

[1] כגון החובה להימנע מסיכון וסכנה – ראה ע' בריאות, וע' חולה; סכנה והצלת נפשות – השתלת אברים; הסתכנות למען מחקר רפואי – ראה ע' נסויים רפואיים בבני אדם. [2] לפי הגמ' סנהדרין קו ב הם היו גיחזי ושלושת בניו

[1] כגון החובה להימנע מסיכון וסכנה – ראה ע' בריאות, וע' חולה; סכנה והצלת נפשות – ראה ע' פקוח נפש; הצלה מסכנה של אחד לפני האחר – ראה בע' קדימויות בטפול רפואי;